

Чл. 309.) Съкій заемодавецъ като не си е получил на цѣло главитѣ, лихвитѣ и разноскитѣ на заемитѣ си и съкій другъ, който има ентересъ може да направи прекотѣжжанье противъ вѣстановленіето, чрѣзъ прозба до Търговското сѣдилище, основана на оправдателны документи. Заемодавецътъ, който прави прекотѣжженъето не може да земе участіе въ сѣдбата за вѣстановленіето.

Чл. 310.) Подиръ истеченіето на двата мѣсецы, Търговското сѣдилище, ако несѣстоятелността е станѣла въ Цариградъ, или Търговскитѣ попечители, за които са каза по-горѣ, ако несѣстоятелността е станѣла въ нѣкой вѣншенъ градъ, испращатъ до Министра на търговіята свѣдѣніята, които сѣ събрали и прекотѣженіята, които сѣ са по случай направили. Еше прилагатъ и мѣстнѣето си.

Чл. 311.) Министерството на търговіята издава рѣшеніе, ако приема или отхвърля прозбата за вѣстановленіето. Прозбата ако са отхвърли, тя не може да са поднови, освѣнь подиръ една година.

Чл. 312.) Рѣшеніето, което приема прозбата за вѣстановленіето са испраща до чиновницитѣ на Търговското сѣдилище, ако несѣстоятелността е станѣла въ Цариградъ, или до търговскитѣ попечители, ако е станѣла въ нѣкой вѣншенъ градъ. Реченитѣ Правителственны чиновници заповѣдватъ да са прочете публично и да са препише въ книгитѣ имъ.

Чл. 313.) Лукавитѣ банкруты, осѣденытѣ за кражба или за злоупотребеніе на повѣренность, онѣзи, които сѣ продали чужды стоки, и настойницитѣ, управелитѣ или другитѣ отговорны, и онѣзи които не са предали нито издѣжжили смѣткитѣ си, никакъ не са вѣстановяватъ. Простыйтъ банкрутинъ, който е испланилъ наказаніето, за което са е былъ осѣдилъ, може да са вѣстанови.

Чл. 314.) Никой испаднѣлъ въ несѣстоятелность търго-